

Το Νόμπελ Ειρήνης στην υποψήφια των πετρελαϊκών (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 14/10/25.

Περιεχόμενο

Το Νόμπελ Ειρήνης στην υποψήφια των πετρελαϊκών

Σύντροφος Χ

Πώς μια «ακτιβίστρια» που χρηματοδοτήθηκε από τις ΗΠΑ βρέθηκε με Νόμπελ στο χέρι και στο εξώφυλλο του Time

Στο θέατρο του παγκόσμιου παραλόγου, οι ρόλοι αλλάζουν. Οι πραξικοπηματίες βαφτίζονται «ηγέτες», οι μαριονέτες «ανεξάρτητες φωνές» και οι υπάλληλοι της Ουάσινγκτον «μαχήτριες της ελευθερίας». Τελευταίο επεισόδιο: το Νόμπελ Ειρήνης 2025 απονέμεται στη Μαρία Κορίνα Ματσάδο, γνωστή στη Βενεζουέλα ως η φωνή της αντιπολίτευσης και... κάπως λιγότερο γνωστή ως επί χρόνια αποδέκτης εκατομμυρίων δολαρίων από τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Όχι, δεν πρόκειται για μυθιστόρημα. Πρόκειται για την ιστορία ενός βραβείου που τελικά – όπως όλα δείχνουν – δεν απονέμεται στην ειρήνη, αλλά σε εκείνους που υπηρετούν με συνέπεια την ίδια γεωπολιτική γραμμή.

Από τον Τσάβες στην “ελευθερία made in USA”

Η ιστορία ξεκινά το 1999, όταν στη Βενεζουέλα αναλαμβάνει την προεδρία ο Ούγκο Τσάβες. Την εποχή εκείνη:

- Η φτώχεια βρισκόταν στο 42%
- Η ακραία φτώχεια στο 17%
- Το 40% των πολιτών ήταν αναλφάβητοι
- Το 70% της γης ανήκε σε ένα 3% του πληθυσμού.

Μέχρι τον θάνατό του το 2013, ο Τσάβες μείωσε τη φτώχεια στο 23%, κατήργησε τον αναλφαβητισμό, εξασφάλισε δημόσια υγειονομική περίθαλψη με 46.000 Κουβανούς γιατρούς, κατέβασε την ανεργία στο 6% και αύξησε τον κατώτατο μισθό κατά 600%.

Επίσης, εθνικοποίησε τις πετρελαϊκές εταιρείες – πολλές από τις οποίες ήταν αμερικανικές. Έδωσε τις στρατιωτικές βάσεις των ΗΠΑ και μοίρασε τη γη σε φτωχούς αγρότες, με την “εξωφρενική” προϋπόθεση να στέλνουν τα παιδιά τους σχολείο και να έχουν τουαλέτα μέσα στο σπίτι. Η κοινωνική ενσωμάτωση είχε, τελικά, και υδραυλικές προδιαγραφές.

Η άλλη όψη της «δημοκρατίας»

Απέναντι σε αυτό το μοντέλο κοινωνικής πολιτικής, εμφανίζεται η Μαρία Κορίνα Ματσάδο, εκπρόσωπος της παραδοσιακής δεξιάς, με μία αποστολή: να επαναφέρει την “ελευθερία της αγοράς” — δηλαδή να επιστρέψει πετρέλαια και εκτάσεις στους λίγους και εκλεκτούς.

Η ίδια συγκρότησε και χρηματοδότησε ΜΚΟ που οργανώνουν διαδηλώσεις, απεργίες και – περιστασιακά – πραξικοπήματα. Το αποκορύφωμα ήρθε όταν ένα πραξικόπημα το 2002 φυλάκισε προσωρινά τον Τσάβες και έφερε στο προσκήνιο έναν μεταβατικό ηγέτη, αναγνωρισμένο κατευθείαν από τις ΗΠΑ.

Το σχέδιο κράτησε 48 ώρες. Ο λαός βγήκε στους δρόμους, ο Τσάβες αποφυλακίστηκε και η “δημοκρατία των κοστουμιών” κατέρρευσε.

Η κα Ματσάδο τότε δήλωνε πως δεν είχε εμπλοκή. Το πρόβλημα είναι ότι, σύμφωνα με στοιχεία, η οργάνωσή της *Súmate* είχε αναλάβει μέρος της χρηματοδότησης των πραξικοπηματιών.

Το 2005 παραδέχτηκε ότι έλαβε εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια από το International Republican Institute, το οποίο συνδέεται άμεσα με το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα των ΗΠΑ. Και για να συμπληρωθεί το βιογραφικό, το 2009 επιλέγεται ως «παγκόσμια ηγέτιδα» στο πρόγραμμα World Fellows του Yale.

Το 2010, αποκλείεται από τις εκλογές λόγω παραβίασης των κανόνων χρηματοδότησης. Και το 2014, μιλά στο κοινοβούλιο του Παναμά ζητώντας “διεθνή παρέμβαση” για τη “διάσωση της δημοκρατίας”.

ΜΚΟ, Δολάρια και “Ακτιβισμός”

Μέσα σε όλα αυτά, η Ματσάδο αυτοπροσδιορίζεται ως πολιτική ακτιβίστρια και διευθύντρια ΜΚΟ. Μόνο που από αυτές τις “μη κερδοσκοπικές” δραστηριότητες έχει γίνει εκατομμυριούχος.

Στην πράξη, πρεσβεύει ένα κράτος όσο μικρότερο γίνεται – για τους άλλους. Για την ίδια, οι κρατικές και εξωτερικές χρηματοδοτήσεις είναι καλοδεχούμενες. Ένα μοντέλο που έχει εφαρμοστεί με ακρίβεια σε δεκάδες χώρες όπου οι «ανεξάρτητες» φωνές μοιάζουν υπερβολικά πρόθυμες να αναπαράγουν την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ.

Και το Νόμπελ πάει σε... ασφαλή χέρια

Το 2025, η ίδια κυρία που στήριξε πραξικόπημα, που ευνοήθηκε από κρατικούς αμερικανικούς μηχανισμούς και που υποστηρίζει ξεκάθαρα την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πλούτου, βραβεύεται με το Νόμπελ Ειρήνης.

Το περιοδικό TIME την είχε ήδη συμπεριλάβει στους “100 πιο επιδραστικούς ανθρώπους του πλανήτη”, ενώ ο Μάρκο Ρούμπιο – Αμερικανός γεροϋσιαστής και ένθερμος πολέμιος κάθε αριστερής κυβέρνησης – την χαρακτήρισε «πρότυπο ανθεκτικότητας και πατριωτισμού». (Εννοείται, του δικού τους πατριωτισμού.)

Δεν το πήρε ο Τραμπ το Νόμπελ. Το πήρε μια από τις πλέον αφοσιωμένες υπαρχηγούς του.

Κι όμως, αυτή η ταινία την έχουμε ξαναδεί. Αν σας φαίνεται υπερβολικό, θυμηθείτε ότι το ίδιο βραβείο έχει δοθεί:

- Στον Μπαράκ Ομπάμα — ενώ έκανε 7 πολέμους επί θητείας του
- Στον Χένρι Κίσινγκερ — αρχιτέκτονα των πραξικοπημάτων και των χούντων στη Λατινική Αμερική.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι τιμούν τους λάθος ανθρώπους. Είναι ότι τιμούν τα λάθος συμφέροντα.

Υ.Γ.

Μέχρι το 2014, πάνω από 100 εκατομμύρια δολάρια είχαν διοχετευτεί επίσημα από τον αμερικανικό προϋπολογισμό στην αντιπολίτευση της Βενεζουέλας. Και αυτό χωρίς να υπολογίζουμε τις “παράπλευρες” ενισχύσεις από ιδρύματα, ΜΚΟ και think tanks.

Αναρωτιόμαστε, λοιπόν: αν αυτή είναι η «ειρήνη» που επιβραβεύει η Δύση, πώς άραγε μοιάζει ο πόλεμος;

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2025](#), [αφοα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://www.movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:nobel2025>

Last update: **2025/11/29 09:12**

